

δὲν ἠμπόρεσα νὰ καταστειλῶ, ἤμην τόσῳ ἀγροίκος καὶ τόσῳ ἀδέξιος, ὅσῳ δὲν ἠμποροῦν οὔτε νὰ φαντασθῆς. Ὅταν μάλιστα μὲ ἐκύτταζαν προσεκτικὰ, τὰ αὐτιά μου ἐβούζαν, ἐγενόμενον κατακόκκινος καὶ δὲν ἐννοιῶθα τί συνέβαινε τριγύρω μου. Τὰ λόγια μου καὶ αἱ πράξεις μου πάντοτε εὐρίσκοντο εἰς ἀντίφασιν. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ εἰσέλθω εἰς αἶθουσαν χωρὶς νὰ σκοντάψω εἰς κανὲν ἐπιπλον, χωρὶς νὰ σπᾶσω κανὲν κομφοτέχνημα. Δὲν ἤξευρα οὔτε πῶς εἰσέρχονται, οὔτε πῶς ἐξέρχονται. Ἐλλείψεις παιδαριῶδες, θὰ μοῦ εἴπῃς. Ὅχι! δὲν ἦσαν παιδαριῶδες, διότι συχνὰ πυκνὰ ἐπανελαμβάνοντο. Τὸ μαρτύριον τῆς δειλίας νὰ μὴ τὸ εὐχεσθαι οὐδὲ εἰς τοὺς πλέον θανασίμους ἐχθροῦ σου.

• Νωθρότης μὲ εἶχε καταλάβει. Ἐὰν δὲ προσεπάθουν νὰ τὴν κατανικήσω, καμμιὰ χονδροειδῆς ἀδεξιότης μου ὑπενθύνει ἀφνης ὅτι δὲν ἠμποροῦσα νὰ παραβληθῶ μὲ ἐκείνους, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἔζων. Ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφύγω τὰς εἰρωνείας, δύσπιστος δὲ καὶ ὑπερβολικὰ φιλόποτος, πάνταχοῦ τὰς ὑπώπτευν. Ἐφανταζόμην ὅτι ἐμάντευα προσβλητικόν τινα ὑπαινιγμόν, ὑπέθετον ὅτι ὄλοι μὲ περιεγέλωλ καὶ ὅτι ὅσοι μὲ ἐτριγύριζαν ἦσαν ἐχθροί μου. Πλάνη τῆς φαντασίας μου, θὰ εἴπῃς καὶ ἄλλιν. Ἀναμφιβόλως, ἀλλ' ἀδιάφορον, ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἀπαλλαγθῶ αὐτῆς, ἀπαράλλακτα καθὼς ὁ ἀσθενὴς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπαλλαγθῆ ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ πυρετοῦ.»

— Πράγματι ἡ φαντασία σου ἔπαυσε, καλέ μου φίλε. Ἀλλὰ διατί δὲν ὑπανδρεύθης; Ἡ ἀγάπη ἀφοσιωμένης συζύγου θὰ ἦτο δι' ἐσὲ φάρμακον πολὺ δραστικόν.

— Ἐσκέφθην νὰ ὑπανδρευθῶ, ἀλλὰ καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ ἔγινε αἰτία νὰ ὑποστῶ καὶ ἄλλην δοκιμασίαν...

Ἐσιώπησεν, ὡς εἰ ἐδίσταζε νὰ ἐξακολουθήσῃ.

— Ἐξακολούθησον, εἶπεν αὐτῷ ὁ Τελνιέ, διότι αἱ θλίψεις καταπραύνονται ὅταν ἐμπιστεύωνται αὐτὰς εἰς φίλον.

Ὁ Τελνιέ ἐπλήρωσεν ἐκ νέου οἴνου τὸ ποτήριον τοῦ Βεννά, ὅστις ἔπιεν αὐτό.

— Εἶχα κ' ἐγὼ τὸ μυθιστόρημά μου, καθὼς ὄλοι, ἐπανελάβε μειδιῶν μελαγχολικῶς. Ἡ ἐκδασίς του ὅμως ἦτο θλιβερὰ, γελοία, ὅπως ἔπρεπε νὰ ἦνε.

• Ἐσύχναζον εἰς οἰκογένειαν, ἡ ὁποία ἐφέρετο πολὺ καλὰ εἰς ἐμέ, ἐπεικῶς δὲ παρέβλεπε τὰς ιδιοτροπίας τοῦ χάρακτῆρός μου. Πολλάκις μοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐννοήσω τί προσπαθείας κατέβαλον διὰ νὰ μὲ καταστήσωσιν εὐθυμώτερον καὶ μὲ λυτρώσωσιν ἀπὸ τὴν μᾶστιγα τῆς δειλίας. Ἄν καὶ δὲν ἐπέτυχον, ἡσθάνομην ἐν τούτοις διὰ τοὺς καλοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην.

• Συνήντων συχνὰ εἰς τὴν φιλόξενον ἐκείνην στέγην ὠραίαν καὶ πνευματώδη κόρην, ἐπὶ τοῦ συμπαθητικοῦ προσώπου τῆς ὁποίας ἦτο ἐξωγραφημένη ἡ ἀγα-

θότης. Ἡ γλυκεῖα φυσιογνωμία τῆς δὲν ἠπάτα, καὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις μοῦ εἰδειξεν ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποιον μὲ συνεκίνησε περισσότερο, ἀφ' ὅσον δύναμαι νὰ εἴπω. Ἠσθάνομην κἀποῖαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, ὅταν ἐκείνη εὐρίσκετο ἐκεῖ. Ἦτο πτωχὴ, ἐνόμισα ὅτι ἠμποροῦσα νὰ ἐλπίζω. Ὅτε, κατακόκκινος, δισταζὼν, τρέμων, καθὼς ὁ ἔνοχος, τῆς ἐφανέρωσα τὸ ὄνειρον, τὸ ὅποιον δι' αὐτὴν ἐσχημάτισα, ἀπεπονήθη ἐπιδειξίως τὴν πρότασίν μου, καὶ ἐπροφασίσθη ὅτι δὲν ἐσκόπευε νὰ ὑπανδρευθῆ. Κατ' ἀρχὰς ἐφανταζόμην ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀποφάσεως ἀμετακλήτου, εἶχα τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ τόσον θερμὸς ἔρωσ μου θὰ κατενίκα τοὺς δισταγμούς της. Ἄλλ' ἐνῶ τὴν ἐπομένην, πρὸς τὸ ἐσπέρας, περιεπάτων εἰς τὸν κῆπον, ἐνόμισα ὅτι ἤκουσα ὀπίσω ἐνὸς φράκτου τὴν φωνὴν της. Τῷ ὄντι, ἦτο ἐκείνη συνομιλοῦσα μὲ μίαν φίλην της, ἡ ὁποία τὴν περιεπαίξε διὰ τὸν ἰδιότροπον λατρευτὴν, τὸν ὅποιον κατέκτησε. Καὶ τότε ἐκείνη ἀπήντησεν ὅτι εἶχον πολὺ ἀπατηθῆ εἰς τὰ αἰσθήματά της ἐὰν ἐξέλαβον δι' ἔρωτα τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔδειξε, καὶ προσέθεσεν ὅτι ἐλυπεῖτο μὲν διὰ τὴν παρεξήγησιν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε, διότι δὲν ἐπεθύμει νὰ ὀνομασθῆ κυρία Βεννά.

• Ἀπεσύρθη μὲ συντετριμμένη τὴν καρδίαν καὶ φοβερὰ ὠργισμένος ἐναντίον ἐκείνης, ἡ ὁποία μὲ ἐδηλητηρίασε διὰ τοιαύτης πλάνης. Δὲν τὴν ἐπανεῖδον ἔκτοτε καὶ ἀνεχώρησα διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψω ποτέ. Ἐταξείδευσα πολὺ καιρὸν διὰ νὰ λησμονήσω τὰ παθήματά μου, ἰδίως δὲ τὸ τελευταῖον, τὸ φοβερότερον ὄλων!

• Ἡ τύχη μὲ ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀκτὴν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεκατέστην. Ἐὰν δὲν ἦρα τὴν εὐτυχίαν, τούλαχιστον ἡ ζωὴ μου ῥεῖ ἡμερος καὶ δὲν ταράσσεται εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὰς πικρὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος.

— Βεννά, εἶπεν ὁ μηχανικός, τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν ἐδοκίμασες, ἠμπορεῖς νὰ τὴν δοκιμάσῃς καὶ τώρα ἀκόμη, ἀρκεῖ μόνον νὰ θελήσῃς. Φοβοῦμαι μήπως ἡ φιλία μου μόνη δὲν δυνηθῆ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς σου, ἀλλ' ἔχω τὴν σύζυγον μου, ἡ ὁποία, ἐλπίζω, ἢ μᾶλλον εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ἠμπορέσῃ νὰ χύσῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς αὐτάς, διότι γνωρίζω πολὺ καλὰ ὅτι εἶνε μιὰ μάγισσα, ἡ ὁποία εὐρίσκει στὴν καρδίᾳ της λόγους καταλλήλους διὰ νὰπραῦνωσιν τὴν λύπην, καὶ νὰ ἐπαναφέρωσιν τὴν εὐτυχίαν εἰς τὰς ἀπογοητευμένας καρδίας. Θὰ τὴν ἰδῆς καὶ θὰ σὲ καταπεισῇ, πιθανὸν μάλιστα νὰ σοὶ εὕρῃ καὶ σύζυγον, ἡ ὁποία σοὺ ἀρμόζει.

— Αὐτὸ θὰ εἶνε θαῦμα, τὸ ὅποιον, φρονῶ, ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις της.

— Θὰ ἰδοῦμε.

[Ἐπεταὶ τὸ τέλος].

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἔτη βιβλία :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκαλετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ..... δρ. 5 (5,30)
 «Ὁ Ἄγνωστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστορία Π. Ζακνὸν..... δρ. 2,50 (2,70)
 «Ὁ Ἰππότης Μάιος», μυθιστορία Ponson de Terrail..... δραχ. 2,50 (2,70).
 «Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν..... δραχ. 3 (3,20)
 «Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἦτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμὰς..... 3,50 (3,70)
 «Ἀντωνία», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλῆ. δρ. 3. (3,30)
 «Λέων Ἀσώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰαδ. Σκυλίση δρ. 1,50 [1,80]
 «Τὰ Δύο Λίκανα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. δρ. 1,50 [2]
 «Ἡ Ὁραία Παρισινή»..... λεπ. 60 (70)
 «Παρισίων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10)..... δρ. 6 [7]
 «Ὁ Διάβολο - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De Terrail..... δρ. 1,50 (1,70)
 «Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... δρ. 3 [3,30]
 «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλίου Βέρν..... δρ. 1 (1,20)
 «Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ..... δρ. 3 (3,30)
 «Ἡ Γυναίκα, τὰ Χαρτιὰ καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... δρ. 1 [1,20]
 Ποιήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. (3,20)
 Χρυσόδετα..... 4
 «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
 «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρρα», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ..... 1,50 (1,60).
 «Οἱ Μελλόνουφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐθιὲ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... δρ. 1,50 [1,70]
 «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ἐένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν τῇ προσετιθῆ ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφή τῶν Γεννιτσάρων». Τόμοι 2..... δρ. 5. [5,50]
 «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... δρ. 1,50 (1,70)
 «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ἐένου, εἰς δύο ὀγκῶδεις τόμους..... δρ. 4 [4 4,50]
 «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,20]
 «Τὰ χάλια μας», κωμῆδία Π. Λαζαρίδου ἠθοποιοῦ..... λ. 70 (80)
 «Ἡ Ἀδελφοῦλα», μυθιστορία Ε. Μαλῶ (τόμοι 2)..... δρ. 2,50 (2,80)
 «Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccone (τόμοι δύο).... δρ. 3 (3,30)
 «Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία H. Émile Chevalier..... δρ. 1,50 (1,70)
 «Ἐθνικαὶ εἰκόνες», ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλλη..... δρ. 1 50 (1,70)
 «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
 «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νουάρ..... δρ. 1,50 (1,70)
 «Ματθίλδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σὺν..... δρ. 7 (8)
 «Ζίλ Βλὰ» μυθιστόρημα..... δρ. 5 (6)